

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.



Svenska Missionsförbundet



No 9.	Pris per år, post= arvodet oberäknadt, 1 krona.	Sept. 1885.	Bid requisition hos redaktionen hvar 11 ex. gratis.	3 årg.
-------	---	-------------	---	--------

Innehåll: Nya upptäckter i Afrika. — Från våra missionsfält: Bref från Hammarstedt, Nyström, Sarwe och Lind. — Återblick på missionsarbetet under år 1884. — Redovisning för gåfwoedel.

Nya upptäckter i Afrika.

Bid det engelska geografiska sällskapets möte i november förlidet år uppläste en herr Josef Thomson en högst intressant redogörelse för sin resa från kusten af indiska oceanen genom Masailandet till Viktoria Nyanza. Han började denna resa i mars 1882 och färdades öfver 500 mil inåt landet, deraf 200 aldrig hade befarits af en hvit man.

Masailandet innefattar Kilimanjaros och Kenias snöhöjda bergskedjor och har hittills ansetts såsom ett fullkomligen okänt land, ett terra incognita. Näst efter Stanleys upptäcktsresor i Kongo har man Thomsons expedition att tacka för den geografiska kunskap, man erhållit rörande Equatorial-Afrika.

Det stora Masajfolket består enligt Thomsons uppgifter af en mängd olika stammar, hvilka äro i hög grad krigiska, samt motvilliga att lemna hwtta män insteg i landet. Köpmän hafwa därför endast undantagswis, om de lyckats få

ihop karavaner på hundratal's bemäpnade män, vågat genomtåga detta område. Att Thomson utan att en enda gång behöfwa tillgripa våld och midt under de oerhördaaste swårigheter dock lyckligt fullbordat sin resa ibland detta folk, wisar, att han eger ett owanligt mod samt är utrustad med alla de egenskaper, som för en Afrikafarare äro oundgängliga.

Om Masajfolket säger någon följande:

Ett märkvärdigare släkte finnes knappast på Afrikas kontinent, ja, jag vill nästan säga, på något af de två halfkloten. Till kroppsbyggnad, hållning, wanor och religion skiljer denna stam sig från alla negerstammar liksom äfwen från Galla- och Somalifolken. De äro de ståtligaste wildar jag någonsin sett eller hört omtalas. De äro skönt proportionerliga och ega Apollotypens rundade, smidiga former.

Dvinnorna äro anständigt klädda uti oghudar. Som prydnad bära de tjock jerntråd, lindad kring ben, armar och hals, i wigt uppgående till mellan 20 och

30 skålpund, förutom en stor mängd perlor och jernkedjor. Männen bära endast en liten mantel af killingskinn kring skuldror och bröst.

Masain för ett helt och hållet olika lif såsom gift och ogift. Gossar och flickor få till en ålder af tolf à fjorton år wistas hos föräldrarna, der deras föda uteslutande består af kött, korn och hstid mjölk. Efter denna tid sändas de till en s. k. kraal eller by, der idel ogifta unga män och qwinnor hafwa sitt tillhåll.

Ynglingarna utbildas här till krigare. Deras enda sysselsättning är att stjåla boskap och att roa sig. De unga qwinnorna sköta kreaturen, bygga hyddor och förestå öfriga husliga göromål. Alla äro de underkastade den strängaste diet. Kött och mjölk är det enda, de få förtära. All växtföda lifsom äfwen spritdrycker och tobak undwistas omsorgsfullt. För öfrigt få de aldrig äta ens mjölk och kött samtidigt. Under flere dagar lefwa de uteslutande af det ena födoämnet, företaga sedan ett slags rening och öfwergå derpå till det andra. När en oxe slagtas, dricka de blodet rått. När de äta kött, draga männen sig i små partier undan till skogen, hwarwid en af de unga qwinnorna alltid skall medfölja.

Masainkrigaren finner så stort wälbehag i detta lif, att han sällan gifter sig, förr än i äldre år, då han börjar känna krafterna aftaga. Det stora spjutet och den tunga buffelhuden, swärdet och klubban läggas å sido. Under en månads tid påtager han samma drägt, som en ogift qwinna, hwarefter han upptages som en stadig och aktningswärd medborgare i det masaiska samhället. Han går icke längre ut i krig, men egnar sig åt de yngre krigarnes uppfostran. Hans diet förändras med det

nya lefnadsättet — han får nu förtära all slags växtföda, dricka öl och andra spritdrycker samt röka eller tugga tobak. Wid dödsfall blir den aflidne helt enkelt utkastad åt hyenor och gamar.

Denna besynnerliga stam för ett fullständigt nomadlif och flyttar omkring från betesmark till betesmark. Boningarna göras af hopböjda grenar och täckas med gödsel. Under den wåta årstiden öfwerdragas de desutom med djurhudar.

Thomson färdades genom dessa frigiska wildars land med en karavan, bestående af blott 140 man. Flertalet af dessa hans bärare utgjorde Zanzibars wärsta utskum. Han lyckades emellertid hålla ihop sin trupp, förekomma alla rymningar och förlust af menniskolif samt föra alla tillbaka till Zanzibar, betydligt förbättrade i moraliskt afseende.

En del af det land, han genomreste, upptogs af en högst egendomlig öfen. Så långt ögat nådde, war icke ett grönt blad att se, endast slätter med röd sand samt saltstepper. Wisja sträckor woro betäckta med en skorpa af natron och salpeter, samt påminte om slätterna kring Utah uti Amerika. På afstånd liknade de bländande hwita snöfält eller sjöar med det klaraste watten, i hwilka solen med oerhörd prackt speglade sig. Andra trakter woro underbart sköna. Kolossala bergskedjor med toppar från tre till nio tusen fot höga genomskuro landet, som i närheten af eqvatorn antog vulkanisk natur. Somliga bergstoppar, såsom Kilimanjaro, reste sig ända till öfwer 18,000 fot högt. Klimatet wid foten af dessa berg är sådant, att man icke kan ana, det man besinner sig midt inne i det brännande Afrika. De snöhöjda top-

parna meddela nemligen åt de nedanförliggande dalarna en angenäm swalka.

Thomson trodde länge, att han icke skulle wara så lycklig att lifsom upptäcktsfararen Rebmann så skåda det omätligt höga Kilimanjaro. Detta förunnades honom emellertid för en kort stund. De wäldiga skyar, som nästan ständigt hölja toppen, skingrade sig för en stund och läto honom se den snöhöjda refen, som i aftonjolen glänste lifligt silfwer. Den majestätiska synen warade blott för ett ögonblick. En grå molnslöja war snart allt, som synes.

Snöfödingarna skåda oss upp till detta berg såsom till ett det allra heligaste, som för dem är inneslutet i ett ogenomträngligt dunkel. Thomson lyckades bestiga berget till en höjd af 8,700 fot.

Lika wiktiga som de meddelanden, Thomson lemnat, woro ur geografisk och vetenskaplig synpunkt, lika wiktiga woro de för missionen. Ett nytt, stort missionsfält ligger nemligen åter utbreddt för de kristna folkens blickar. Om en ung man sådan som Thomson endast för werldsliga intressens skull kunnat företaga en sådan swår resa, hwarför skulle det då icke finnas unga män, hwilka kunde slå sig ned bland dessa wilda stammar och för dem förkunna fridens ewangelium?

Från våra missionsfält.

Till missionsföreståndaren har ingått följande bref från broder Hammarstedt:

Archangelsk den 2 augusti 1885.

Älskade pastor!

Herren är trofast.

En lång tid har nu förflutit, sedan jag sist skref, men Herren är när oss här

uppe i Norden, och genom hans trofasthet äro wi bevarade till både kropp och själ. Våra fiender äro wisst många och mäktiga i werlden, men se, vår Gud är en mäktare att hjälpa. *Loswadt* ware hans namn!

Under sommaren hafwa broder Karls-son och jag, efter den nåd Gud gifwit, werkat bland sjöfolket. Nedan tidigt på våren erbjöd sig härwarande swens-norska konsul att skaffa oss rättighet att predika för skandinaviska sjömän samt bereda lokal för våra sammankomster. Han trodde med wisshet, att wi skulle få begagna engelska kyrkan, till hwilken han ansåg sig hafwa en wis rättighet, och han rådde oss dertför att wänta, tills engelska pastorn kommit hem från Petersburg, och wi då singe weta, hwilka tider wi kunde få begagna kyrkan. Att få tillåtelse till predikande war mycket lätt, men att få begagna engelska kyrkan war, när allt kom omkring, alldeles omöjligt.

När wi singo besked häröf, låg redan ett stort antal fartyg i hamnen, men någon samlingslokal hade wi ännu icke. Swad war då att göra? Wi framlade vårt beghinner för Herren, och förr än wi kunde ana, hade wi en sal, mycket lämplig för ändamålet. Wi betala för den 7 rubel i månaden, och åtskilliga wänner hafwa lemnat bidrag till hyran. Der hafwa wi samlats två gånger i weckan samt en gång på söndagen. På fartyg, som legat längre ut i hamnen, hafwa wi åtskilliga gånger predikat om bord, äfwen som, innan lokalen hyrdes, hos en ryssinna. Dels genom samtal dels genom spridning af swenska, norska och tyska skrifter hafwa wi fött wisa på Jesus, syndares frälsare. Herren wälfigne det utsädda!

Till Guds ära vill jag nämna, att vi denna sommar blifwit beskärda med många helsofamma stunder omkring det dyra bibelordet. Man har derför och fått höra många uttrycka sin tacksamhet till Gud för det han tänkt äfwen på denna plats, der djefwulen mer än någonsiådes thykes werka. En troende styrman berättade mig, att på ingen plats, som han besökt, finnas så många usla nästen, dit sjömännena lockas in, som just här. Flere förfäkrade det samma. Jag är alldeles wiß om, att våra möten icke varit utan frukt utan till nytta för många, ty ordet skall icke återkomma så fängt, då Herren utsänder det. Må Gud, vår fader, äfwen till nästa sommar, om det då behöfs, sända någon hit att förkunna ordet!

Här är ingen, som hindrar evangelii predikan, utan man får fritt werka Herrens werk bland de swensktalande sjömännena.

Om werksamheten bland ryssarna är just ingenting att nämna. Efter den nåd Gud gifwer söka wi fortfarande att genom samtal, ströskrifter och delar ur bibeln sprida ljus bland dem. Från wänner i min födelseort har jag erhållit öfwer 50 kronor till inköp af biblar att sprida här. Må Gud rikligen wälsigna de kära wännerna samt ordet, som genom deras offerwillighet, blir utsädt! Jag har på sista tiden varit i tillfälle att få samtala med icke så få om wägen till frälsning och har sett bewis för att ordet werkat på deras hjertan. Utställiga hafwa med uppmärksamhet lyfnat, då jag talat till dem om Guds kärlek till syndare och om nödwändigheten af att födas på nytt för att blifwa frälst, och med förwåning hafwa de utropat: "aldrig hafwa våra

prester sagt oss något sådant". Utställiga hafwa kommit och begärt att få samtala med mig om andliga ting. Beweckelsegrunderna dertill känner jag icke, men som jag trott, att de kommit i affigt att få något att anklaga mig för, har jag under fruktan talat och witnat om Herren, efter den nåd han för stunden gifwit. De thyka, att jag är ensidig, derför att jag wet om intet annat till frälsning än Jesus-namnet; de deremot weta att berättat om mycket annat. Huru obeskrifligt djupt nedsjunket i otro och okunnighet detta folk är, har dock förwisso Gud fridens tankar om det samma. Må wi icke glömma det i bön till Gud! En hjertlig helsning till alla wänner från broder Karlsöson och mig.

Eder ringe

L. F. Hammarstedt.

Den nyh till Lappland afgångne missionären Nyström har, äfwenledes i bref till missionsföreståndaren, meddelat åtskilligt om sin resa och om ankomsten till den nya bestämelseorten. Han skrifwer, bland annat, följande:

Sorjele den 26 augusti 1885.

Från Umeå till Sorjele, eller mitt nya hem, är en wäglängd af 260 mil. Denna wäg går genom en nästan oafbruten skog och utmed Windelelswen. Största delen af den samma (eller 17,7 mil) är nyanlagd. Här fans helt enkelt ingen farbar wäg förr, hwarför jag under resan fröjdades storligen, och prisade Gud för att jag nu fick fara fram på en så god wäg. Ja, pris ste Gud i ewighet, ty han leder den mans steg, hwilkens wäg är honom kär. Ps. 37: 23. Han

har ock af kärlek gifwit oss en väg hem till sina boningar — vårt rätta hem Ebr. 10: 20. Då man är ute på färd, får man ju ofta möta en och annan svårighet. Så ock nu. Jag kunde icke alltid få en häst att åka efter, ty bönderna här släppte i våras fina hästar i den widsträcktastogen, der dessa ännu gå och beta. Jag måste därför någon gång anlita roddare, som forslade mig och mina saker upp för älfven, och enär denna har många forsar, måste vi stundom bära både sakerna och båten samt sedan i saktad af häst draga dessa på en kärra. Sådant borde jag dock icke kalla svårigheter, ty det gaf mig tillfälle att vitna om Jesus för ännu flere af mina medmenniskor. Vid ett tillfälle, der jag fick gå några mil fann jag 2 à 3 hvilopunkter utmed vägen, der jag fick stanna och mera offentlig vitna om Herren. Så t. ex. stannade jag i Degerfors söndagen den 9, och gästade der hos den älsklige kyrkoherden L. Och sedan jag hört honom på f. m. vitna om Jesus i ande och kraft, fick jag på e. m. predika i kyrkan. Kyrkoherden L. och hans fru äro båda på Herren troende och fördomsfria kristna, och de behandlade mig såsom sitt eget barn. Herren välsigne dem här för!

Måndagen den 10 stannade jag i Åmsele och predikade äfven der i kyrkan; träsfade ock der några nådejskon. I B., som ligger i Sorsele församling, stannade jag hos några wänner och predikade evangelium ett par gånger, och dessa wänner, liksom nästan alla, hos hvilka jag gästade under resan häruppe, hafwa mottagit mig med den största wälsilja. Herren välsigne dem alla!

Jag kom till Sorsele torsdagen den 20 och bor hos en på Herren troende

enkefru. I prestgården bemöttes jag med mycken kärlek, och kyrkoherden lånade mig ett lappst lexikon, samt lofwade läsa detta språk med mig så långt hans tid och krafter tillåto det. Äfwen fick jag löfte af honom att få följa med omtr. 8 mil mot norra gränjen till en plats, der många lappar den 6 september samlas till en s. k. "höstkyrkhelg."

Kan jag icke tala så mycket med dessa lappar ännu, så kan jag åtminstone lemna dem några smärre skrifter på deras eget språk. Herren välsigne och frälse detta folk! Jag kan säga, att jag älskar dem mycket och bär dem på mitt hjerta; och jag är sjelf med alla mina bördor buren af Herren på hans hjerta.

Sorsele ligger på en holme, omkringfluten af Windelelflwen, som här grenar sig. Här är en stor kyrka och icke så få hus. De flesta husen stå dock alldeles tomma och bebos endast wid större högtidsdagar, då folket samlas här för att höra Guds ord. Skörden här är mycket sen, så att det i detta afseende ser betänkligt ut. Det är redan ganska kallt, och här har varit is på watten om nätterna. Emedan Gud will, att jag skall wistas här, så trifs jag i min ensamhet. Jesus är när.

Min adress är nu Sorsele, Westerbottens län.

Helsa alla wännerna hjertligt!

Herren är min herde; mig skall intet fattas. Bedjen för mig!

Eder alltid förbundne

J. P. Nyström.

Br. Sarwe och Lind skrifwa, som följer:

Beloretst d. 4 aug. 1885.

Dyra wänner!

Den Högstes helige skola undfå riket och skola besitta det till ewighet och till ewigheters ewighet. — Dersför, emedan wi få ett rike som icke kan slutas, låtom of hafwa tacksamhet, genom hwilken wi kunna tjena Gud efter hans wälbehag med wördnad och fruktan. — Ja, kära wänner, då Gud lofwat of ett sådant rike, så låtom of tjena honom några dagar ännu, tills riket kommer, då wi med glädje få ingå deri, så framt wi befinnas vara trogna tjenare.

Ehuru jag icke har något af synnerligt intresse att omtala, tänkte jag dock skrifwa några rader, enär det är kärt att emellanåt få meddela sig med trosofskonen i hemlandet.

Folket på Ural har — liksom ju allestädes är fallet — mycket swårt att lösgöra sig från sådana former och föreställningar, i hwilka det är uppväxt, äfwen då det inser deras falskhet. Hwarje år hafwa wi här besök af prestes, hwilka medföra en helgonbild, som skall föreställa jungfru Maria. Bilden är naturligtwis "undergörande". Äfwen i år hafwa wi mottagit sådana besök. Det är verkligen smärtsamt att se, hwilken hysning, som egnas detta träbeläte. Många wallfärda äfwen till den plats, der bilden först säges hafwa uppenbarat sig. Den antages nemligen såsom allt annat hafwa "uppkommit på ett alldeles underbart sätt". Bland andra, som i år ernade wallfärda till den platsen, befann sig en qwinna från Tirlän, med hwilken jag några gånger samtalat om Herren. Hennes man war dock icke för, att hon skulle

lemna hemmet wind för wäg och begifwa sig åstad, hwadan han bad henne gå till mig först, och om jag afrådde, skulle hon wända om till hemmet. Jag hade ett långt samtal med henne, och hon beslöt att wända om och stöta sina husliga syflor. Hon tycktes då vara öfwerlygad om, att man på hwarje rum kan åkalla Guds namn samt tjena honom, äfwen då man fullgör sina jordiska pligter. Jag skjutade henne sedan omkring en mil på hemvägen. När jag kort derpå kom till Tirlän, omtalade hennes man, att hustrun icke fått någon ro, förr än hon beslutit sig för att på nytt bege sig åstad till den, såsom hon trodde, heliga platsen. Ja, så der går det: ordet förklingar i lusten, dersför att den arma menniskan will göra sig en egen wäg till salighet. Hon will icke vara Guds rättfärdighet underdånig. Menniskorna här tänka i allmänhet så, att den som will bli salig måste bli eremit eller också företaga pilgrimsfärder. Att tjena Gud och förblifwa wid sina jordiska syflor, tro de icke kan stå tillsammans. Dersför bygga of de, hwilka icke kunna eller wilja bli eremiter och pilgrimer, sin salighet på desjas förböner och öfwerloppsgerningar, hwarjemte de of förlita sig på den nådiga "Guds moders" och alla helgons förtjenst. Gud och Kristus få ingen ära. O, grusliga förwillelse! Bedjen Gud borttaga täckelset, att desja arma menniskor måtte få syn på evangelium!

Nu will jag omtala en händelse, hwilken icke så litet gladt of. Jag träffade förleden sommar mellan Werschneyralsk och Troijsk en ryß, till hwilken jag sade några ord om Herren, och hwilken jag gaf några ströskrifter. Wi betade våra hästar på samma ställe utefter landswä-

gen. Längre fram på vären fingo vi höra, att han fört tre laf hö till Tirlän för att gifwa of. När han der fick weta, att wi flyttat till Beloretst, gaf han höbet till en annan bekant i Tirlän. Derför, att jag talat med honom några ord om Jesus och lemnat honom några ströskrifter, förde han tre laf hö sex mil för att gifwa mig. Han besökte mig sedan på försommaren, då jag frågade honom, om ströskrifterna varit till någon wälsignelse för honom. Derpå swarade han: "Ja, åtminstone hade vårt sammanträffande det med sig, att jag från den dagen hwarken smakat bränwin eller rökt tobak". Ehuru ordet icke fått omskapa honom, hade det dock icke varit alldeles utan frukt. Mätte Gud få fullborda sitt werk!

Kommen i häg of, dyra wänner, och nedfallen öfwer of mycken nåd, kraft och tillförsigt! Mången tänker må hända, att wi ständigt erfara glädje och frimodighet i arbetet. Ja, det wore nog Guds wilja, men wi få många gånger förnimma motsatsen. Dock fortsätta wi att sjunga: Herren är vår herde etc.

Vi hafwa alla god helsa. Min hustru förenar sig med mig i hjertliga helsningar.

Eder ringe

Wilh. Sarwe.

Petersburg den 10 september 1885.

Älskade wänner i Herren!

Mycken nåd och frid!

Sedan nu jag och min hustru efter närmare tre månaders wistelse i hemlandet lyckligen återkommit till Petersburg, går jag att lemna några meddelanden, hwilkas syfte må sammanfattas i dessa psalmistens ord: "Prisen med mig Herren

och låtom of samfäldt upphöja hans namn! Herren är god, och hans godhet warar ewinnerligen". O, hwilken nåd att höra Herren till och wara i hans sällskap, hwart man än reser, och hwar man än är! Huru stort att genom anden warda uppbyggd medelst Guds ord, bön och sång samt bröders umgänge och sålunda redan härnere få tillsamman med troskyfkon åtnjuta himmelsk frid och wälsignelse! Huru saligt skall det icke då blifwa en gång för Guds folk, när all stilsmesja, alla resor, strider och trångmål för ewigt äro borta, och det i stället warder ett lustigt wäsende på Guds högra hand!

Wid tanken på all den uppmuntran Herren skänkt of bland sina barn under våra resor i Sverige och särskildt i Wermland kunna wi icke annat än af hjertat tacka Herren för den nåd han så rikligen låtit komma of till del. Det war för mig mycket kärt att få träffa tusentals wänner i Herren, som jag förre kände, samt göra bekantskap med många nya, hwilka äfwen bewisade of mycken kärlek. Så wilja wi of nu härmed uttala vår hjertligaste tacksägelse till Missionsförbundet och des wänner samt öf-riga missionswänner för all kärlek och wänlighet, på samma gång som wi bedja: kommen ihåg of i edra böner! Ja, bedjen, att vår wistelse härstädes måtte warda rikligen wälsignad till mångas omwändelse och uppbyggelse!

Hwad nu beträffar vår resa till Ryssland, må nämnas, att wi den 24 augusti lemnade Stockholm med ångaren Aura, och som wi hade utmärkt wacker wäder war färden rätt angenäm. Omkring klockan 11 på aftonen följande dag woro wi i Åbo, der wi stannade ett par dagar för att helsa på släktingar och wänner.

Sedan fortsatte wi resan till Petersburg med jernväg, dit wi lyckligt ankommo följande dag, glada öfver att åter vara på den plats Gud för närvarande har bestämt för oss, och önsfande, att han måtte fylla oss med sin ande samt göra oss skickliga till allt godt verk efter sin wilja.

Efter några dagars förlopp hade wi glädjen mottaga br. Högberg med hustru och barn, stadda på resa till Sverige för att der söka wedergwickselse för både kroppss- och själskrafter. Detta behöfs mycket wäl för dem, som warit några år i Ryssland, i synnerhet då helsan redan är bruten, såsom förhållandet är med br. Högberg. Det war för både honom och mig mycket kärt att åter få träffas på den plats, der wi för några år sedan gemensamt arbetade för själars frälsning, och att der ännu, trots alla trångmål, genom Guds underliga ledning få hafwa glädjen att för en hop dyrt köpta själar förkunna frälsningens ord. Glädjande är det också, att folket fortfarande will höra Guds ord, samt att wi i stillhet få fortfatta våra sammankomster och derwid se prof på, att ordet icke kommer fåfängt tillbaka. Den enda swårighet wi för närvarande hafwa är den, att vår samlingslokal är för liten, samt att wi icke ens kunna få begagna den så mycket wi behöfwa utan wid flere tillfällen måste packa in oss i ännu mindre lokaler. Då emellertid stora lokaler här äro mycket dyra och våra tillgångar små, skulle wi vara järdeles tacksamma, om våra thysa wänner kunde få sig ett eget hus, då wi ju ha hopp om att äfwen framdeles få begagna deras lokal. I detta fall ligger dock målet ännu långt borta trots våra swensta wänners offerwillighet för den saken.

Godt är det att få framlägga detta liksom alla andra behof för vår Gud, som säger: "Min hand är icke för kort, så att jag icke hjälpa kan." Voswadit ware hans namn!

Min hustru förenar sig med mig i en hjertlig helsning till eder alla.

Gud med oss!

Eder tillgifne

E. M. Lind.

Återblick på missionsarbetet

under år 1884.

Efter ett föredrag af pastor J. Flood.

Året 1884 war för flere missionsfällskap ett jubelår. Lutheriska kyrkan i Lifland, Baselermissionen i Ostindien, Berlinermissionen i Sydafrika firade under detta år femtionde årsdagen af sin tillvaro. Den 14 november 1884 war det jemt 100 år, sedan det engelska utbredningsfällskapet utfände sin första biskop till Amerika, der det nu fins 139 biskopar, deribland flere missionsbiskopar. Den 27 december war det 100 år, sedan den förste metodistbiskopen inwigdes i Baltimore, och nu har detta metodistmissionsfällskap 200 missionärer.

Bland missionsarbetare, som under år 1884 slutat pilgrimsfärden, må nämnas: missionär Wolf, som den 13 nov. efter en 37-årig verksamhet ingick i sin Herres glädje; missionsinspektör Josenhaus, som afled den 30 december efter att i 30 år hafwa förestått Baselermissionen, och hvars afledsord till barn och barnbarn woro: "Hafwen en brinnande kärlek till Herren Jesus och wären utan behimmer! Wären trogna i kärlek till missionen och till alla trofasta wänner"; widare missionär Zetter, som på årets sista dag

affonnade, 94 år gammal, efter en långvarig verksamhet i Smyrna och Bengalen samt den 79 årige missionären **Leupolt**, som 48 år verkat i Benares. Missionär **Schwarz**, som 41 år arbetat i Trankebar, måste till följd af förswagad syn nedlägga sitt embete.

I **Tyskland** har på den sista tiden begäret att förvärfwa besittningar i andra werldsdelar wafnat till lif. Sålunda hafwa tyskarne lagt under sig trakter i Nya Guinea, på Mikronesien, på Slafkusten och wid Kameron. Wid uttalanden härom wid tyska riksdagen och i tidningspressen har missionens arbete på det fördelaktigaste omnämnt, något som är så mycket mer glädjande, som flere stora och mycket spridda tyska tidningar för öppnat sina spalter endast för bespottande anfall emot missionsarbetet.

Till icke ringa glädje för missionens wänner har Kongokonferensen varit. Wid dennas öppnande framhölls missionärer- nas förtjenst wid civilisationens utbredning, deras hjellförsäntelse och arbete för Guds ords förkunnande. Bland andra beslut wid konferensen fattades äfwen dessa: att missionärer skulle hafwa fritt tillträde till Kongolandet och åtnjuta myndigheternas beskydd, samt att slafshandeln skulle förbjudas. Ty wärre blef det i fråga om bränwinshandeln öfwerlåtet åt hwarje enskild malts godtfinnande att instränka eller tillåta den. När wi emellertid jemföra de nyss nämnda besluten med det swar, en missionär erhöil af det stora ostindiska kompaniets styrelse wid början af detta århundrade, då han begärde tillåtelse att få verka inom kompaniets område, måste wi under stor tacksamhet mot Gud erkänna den stora skillnaden mellan nu och förr. Styrelsen swarade nemligen

denne missionär, att de hellre wille se en skara djeflar lösfläppta, än låta missionärer verka inom deras område.

Af presidenten öfwer den sydafrikanska Transvaal-republiken wäntar man sig mycket godt. Han är en warm kristen och kommer utan twiswel under de nu warande oroligheterna mellan boers och zuluerna att få icke ringa inslytande, i det engelsmännens mislyckade politik kommit deras aktier i Sydafrika att betydligt sjunka.

Brödramenigheten, som förra året firade sitt 150-års jubileum, uppsökte strax derefter åt sig en ny, dittills obetrad missionssmark i det förr ryska, nu nordamerikanska **Alaska**. Detta sällskap förlorade i fjol en af sina dugligaste arbetare, missionär **Brodbeck**. Efter att hafwa ledsagat Nordenskiöld till Grönlands ostkust omkom han genom sleppsbrott på hemresan från Köpenhamn. Sällskapet upplyser i anledning häraf, att under dess 150-åriga verksamhet, hwarunder dess missionärer ständigt måst företaga färder på de farligaste watten, sleppsbrott inträffat endast 10 gånger, derwid sammanlagdt 11 bröder, 6 systrar och 2 barn omkommit. Således är det icke förgäfwes Brödramenigheten i sin litania sjunger: "Wälsigna och bewara våra resande till lands och watten!"

I **Basel** har missionsdirektorn **Schott** frånträdt sin post på grund af oenighet med sällskapets styrelse i fråga om den förbindelse handel och industri böra ega med missionen. Han har efterträdt af pastor **Dehler** från **Württemberg**. Missionsdirektor **Wangemann** i **Berlin** har, trots sina 66 år, rest ut till Sydafrika för att inspektera missionsfältet. Under hans wistelse derute har **Bethanien**, den

äldsta af missionsstationerna, firat sitt 50-års jubileum. Deputerade från den holländska reformerta och franska basjutomissionen infunno sig wid det högtidliga tillfället.

De Hermannsburgska missionärerna arbete för närvarande under så stort ekonomiskt betryck, att de måste söka sig biförtjenst wid sidan af missionsarbetet. Deras föreståndare pastor Theodor Harns har i år bortkallats från sin post, och en af hermannsburgska missionärerna, Schröder, har, som bekant, blifwit mördad på sin station i Zulu.

Leipzigbröderna, hvilka arbeta uti Främre Indien, hafwa under år 1884 gjort en god fångst med missionsnätet, i det att 390 hedningar blifwit döpta. Af kristna föräldrars barn hafwa 400 erhållit dopet. I sina skolor hafwa Leipzigermissionärerna sammanlagdt 3,002 lärjungar, deras 1,033 äro barn till hedniska föräldrar. Utom Leipzigermissionsfällskapet, som har 20 europeiska och 8 infödda predikanter, 19 stationer och 13,000 kristna medlemmar verka bland hinduerna följande fällskap:

General-Synoden i Nordamerika med 8 missionärer och 8,682 kristna;

Amerik. lutheriska kyrkan med 4 missionärer och 267 kommunikanter;

Den danska missionen med 3 missionärer och 2 stationer;

Hermannsburgermissionen med 10 missionärer och 1,013 kristna;

Den gofneriska missionen med 192 infödda medhjelpare och 3,000 kristna;

Det lutheriskt-sinska fällskapet med 1 missionär, som öfvertagit den förra gofneriska stationen Tschota-Nagpur;

Santalermissionen, som arbetar i Santalistan och Assam.

I Nachen har af tyska katoliker bildats en Palestinaförening i ändamål att hjälpa tyska pilgrimer på deras resa till det heliga landet. I Jerusalem och Emmaus har föreningen införfat platser för uppbyggande af herbergen.

Two missionärer hafwa af universitetet i Oxford blifwit utnämnda till doktorer i teologi, nemligen den tyske missionären Schön, som sedan år 1832 verkade i Sierra Leone, och den från muhamedanismen omwände missionären Inad-uden i Indien. Sådana erkännanden från den lärda werlden äro ett witnessbörd om, hvilka stora tjänster missionen gjort wetenskapen.

För de tyska missionsvännerna har det varit en stor glädje, att storhertigen af Sachsen-Weimar öfvertagit protektoratet för den evangelisk-protestantiska missionsföreningen.

Den gofneriska missionen var förra året i ganska nödsäld belägenhet, men blef af Gud underbart hjälpt, i det två personer till densamma testamenterade den ena omkring 46,000, den andra omkring 130,000 kronor.

I Utrecht i Nederländerna har ett nytt missionshus öppnats för der warande missionsfällskap. Wid utställningen i Amsterdam förlidet år deltog åtskilliga holländska missionsfällskap. Direkt anledning till öfswande af missionsverksamhet erhöjd sig derwid, i det en f. d. Brödramenighetens missionär med stor wälsignelse arbetade bland en mängd infödda från Surinam, hvilka woro närvarande wid utställningen.

I Italien har staten bemäktigat sig en stor fond, omkring 7,000,000 kronor, som den katolska propagandan egt, och will nu ersätta denna med sämre wärdepapper.

Den skotska frikyrkan har infört en färsild bönedag för hednamissionen, nämligen den 2 december. Wesleyanerna bruka härtill den 2 november.

I England har ett arbete af stor betydelse utkommit. Pastor N. Cusht har nämligen med beundransvärd flit samlat allt, hvad språketenskapen hittills utforskat om de afrikanska språken. Han behandlar 438 språk och 153 dialekter. Det mesta af materialet är insamladt hos missionärer, hwilkas arbete äfwen högt värderas.

Till engelska parlamentet inlemnades från 231 missionärer i Kina en ansökan om motarbetande af opiumhandeln. Denna ansökan afflogs med 120 röster emot 68, hwilket kastar en mörk skugga öfwer England, trots allt detta lands myckna arbete för Guds rikes utbredande. Huru hatad opiumrökningen är i Kina, kan ses af följande: Ingen opiumrökare får anmäla sig till någon examen. En soldat får 40 dagar på sig för att wänja sig af med den ohyggliga lasten; om han icke gör detta blifwer han affsedad ur tjensten.

Judendomen synes i England wara stadd i förfall. Så t. ex. måste årligen utbetalas 10,000 kr. för att folk skall besöka synagogorna. Judisk gudstjenst får nämligen icke hållas med mindre än att 10 personer äro tillstädes; dessa måste nu betalas, för att de skola infinna sig.

I Cambridge hafwa 40 studenter anmält sig wilja egna sina lif åt missionens tjenst.

Wid de engelska baptisternas årskonferens i Bradford blef man enig om att till Kongo utsända 20 missionärer och att der anlägga 10 nya stationer.

Wid de engelska kongregationalisternas årskonferens i London blefwo 15 nya missionärer utsända.

American Board har nu fått sitt fjerde missionsfkepp. Dess namn är *Morgonstjernen*. Liksom sina tre föregångare har äfwen detta kommit till stånd medelst gåfwor af amerikanska skolbarn, hwilka hop-samlat 140,000 kr. Morgonstjernen är ett jernångarfartyg, betydligt större än sina föregångare.

De bisshopliga metodisterna hafwa utnämnt den bekante wäcksjepredikanten *William Taylor* till missionsbiskop för Afrika med uppgift att anlägga en missionsväg med många stationer twärs igenom Afrika från Loanda eller (Kongo) till Kilimane, derifrån han skall mötas af en missionär *Summer*.

Det beshnnerliga med denna expedition är, att den swärmiste ledaren för sig och sitt följe, som består af 25 personer, afsagt sig allt understödd från och med det, att de landstiga i Afrika. Enligt senare underrättelser hafwa 53 personer, deraf 13 barn, äfwen slutit sig till expeditionen.

Den engelska baptistmissionen kunde i fjol betala en skuld på 50,000 kr., hwarförutan den beslutade att upptaga ett nytt missionsarbete i Kina. Till arbetet i detta land stänktes af en enda person 40,000 kr., och som andra 40,000 kr. äfwen inkommo, kunde 14 missionärer strax utsändas.

Den 3 juni 1884 war hundrade årsdagen sedan twenne allwarliga, troende prester i Nottingham i England öfwerenskommo att första måndagen i hwarje månad komma tillsammans för att hålla en bönestund och färsildt bedja om ett nytt lif i kristenheten och om Guds rikes utbredande i hela werlden. Man kan med

fullt ikäl beteckna dessa bönenadten såsom den nyare missionens upprinnelse. Swad dessa två eller tre troende män woro i bönen eniga om, det har blifwit upphlydt, ty det nittonde århundradet är ett missionsårhundrade. Må wi blott icke tala så mycket om bönen heliga pligt och kraft, att wi dermed glömma att bedja.

Turkiet. Förra året innehöll Konstantinopels mest spridda tidning de skamligaste utfall och lögner emot den kristna läran. En europeé tillstälde med anledning häraf redaktören ett djerst genfwar, som märkwärdigt nog blef intaget i tidningen, ehuru med några widfogade anmärkningar. Detta är första gången, som i en turkisk tidning något förefommit till förswar för kristendomen.

En turkisk lärare, som gått öfwer till kristendomen, blef nyligen fängslad och har sedan des warit spärlost förswunnen. Sannolikt har han blifwit hemligen mördad i Mindre Asien.

Bibeln sprides flitigt i Turkiet af det brittiska missionsfällskapets werksamma kolportörer. En pastor Bruce, som rest omkring i detta ändamål, blef fängslad i Jezd, men snart lösfläpt mot wilkor, att han strax skulle lemna orten. Han stannade dock och sålde 400 biblar.

I Persien har uppstått en sekt, Baabsekten, som har wunnit öfwer 200,000 anhängare. Den anbefaller de kristnas böcker, men är sjelf en blandning af kristendom och muhamedanism.

I Syrien och Mindre Asien har den amerikanska reformerta presbyterianmissionen en widsträckt werksamhet.

En i Hermannsburg utbildad nestorian, Pera Johannes, arbetar f. n. bland sina landsmän i Syrien. Katolikerna hafwa uppeggat öfwerheten emot honom,

så att han måst uthärda både fängelse och böter. Han fortsätter dock oförtrutet sitt arbete.

Wid en kyrkofest i Armenien år 1846 utslungade den armenianske patriarken sin bannstråle mot alla, som höllo sig till protestanternas lära. Derwid blef en liten skara om 40 personer nödgad att upprätta en protestantisk kyrka. Af detta lilla senapsstorn har nu efter 38 års förlopp blifwit en blomstrande protestantisk kyrka med församlingar i 100 städer, deraf somliga med öfwer 3,000 själar. Förföljelser hafwa icke uteblifwit, men de kristna hafwa wisat sig trogna uti striden, och det går nu icke ett år, utan att här och der i Mindre Asien äro större wäckelser. I synnerhet är detta fallet i Kappadocien, Pontus, Galatien och Lykaonien. Cesarea är en vigtig medelpunkt, hvarifrån kristendomens inslytande sträcker sig wida omkring.

I Kaschmir, der den ädle dr Elmslie offerade sitt lifs krafter, hafwa i juni detta år de första dopshandlingar egt rum, i det 3 infödda offentligt öfwergått till kristendomen.

I Indien afled den 8 januari detta år Kesab Tschander Sen, just som han hade gjort sig färdig att företaga en resa kring hela jorden. Han är en af de många sektmakare, som den sjunkande hinduismen frambragt. Redan wid 18 års ålder blef han upptagen i en sekt, som bildats i början af 1800-talet, och deri åtskilligt af kristendomen inblandats. Tschander Sen blef snart själen i ett nytt parti, kalladt Brahma Somadsch. Han war en lärde man af den högsta kasten och tillhörde en af Kalkuttas bästa familjer. Tidigt föräldralös använde han sin förnögenhet till resor. Han bröt alldeles

med fastwäsendet och bekände öppet sin tro på en enda sann Gud såsom alla menniskors fader, men sammanblandade alla möjliga system. Enligt en hans kalender firas måndagen till minne af Risch, tisdagen af Tschailauna (en indisk filosof från det 16:e årh.), onsdagen af Moses, torsdagen af Sokrates, fredagen af Buddha, lördagen af Veda, söndagen af Jesus. Tschander Sen wille stifta en werldsreligion, hwartill han sårskildt af unitarierna uppmuntrades wid sitt besök i England 1870. Wid hans död trädde en hans släkting, Tschander Mosumbar, i spetsen för sekten, som för öfrigt nu synes wara i betydligt tillbakagående.

Myndigheterna wisa ett förut ofärdt förtroende för missionskolorna. En missionsärs dotter är anställd som inspektrice för Madras' presidentiskapets flickskolor. I ett annat distrikt har regeringen erbjudit 5 rupiers månadsligt understöd till hwarje skola, som upprättas. Därför ware denna hjälp har nyligen en missionär Stevenson bland santalerna upprättat 20 skolor.

Bland Indiens qwinnor bedrifwer den s. k. Zenanamissionen en storartad verksamhet.

Braminerna upprätta friskolor för dem, som icke tillhöra någon kast för att afhålla dessa från att öfwergå till kristendomen. Men härigenom hafwa de blott gifwit sitt eget system ett hårdt slag; och att hinduerna börja förnimma sanningens makt, bewisas bäst deraf, att under åren 1871—1881 de kristnas antal bland dem ökats med icke mindre än 165,682 själar.

I Bengalen har en missionskonferens firats, hwari missionärer af alla protestantiska bekännelser deltagit. Omkring 1,000 deltagare firade Lutherfesten.

Det berättas, att man helt oöfventadt i en bergstrakt upptäckt en liten församling af infödda, som sltit sig till den anglikanska kyrkan. Den bestod af köpmän och embetsmän, hwilka på olika orter hade sökt och funnit sanningen. En kateket är nu anställd i denna församling.

Santalermissionen räknar sammanlagdt 5,000 döpta. Förutom Børresen och Skrefsrud werka i Santalistan engelska kyrkomissionsfällskapet, skotska frityrkan, baptisterna och frimissionären Hägert.

Den goshueriska missionen hindras mycket genom katolikernas proselytmakeri.

I Betschawar har en ny kyrka intwigs på 30:e årsdagen efter sedan ordet der första gången förkunnades.

I Radshputana hafwa två läkare, som länge troget werkat Herrens sak, blifwit inwigda till prestes, och den der warande engelska guvernörens hustru har erbjudit sig att underhålla en qwinlig läkaremissionär.

Guvernören i Indur deremot gör intet för att hindra de hedniska embetsmännen i deras fiendtlighet mot de kanadiska presbyterianerna.

Norr om Bombay missionerar sjelfständigt ett qwinligt missionsfällskap, som icke eger understöd af något samfund. Dessa qwinliga missionärer, deribland general Wheelers dotter, förneka sig all jordisk tresnad och beqwämlighet för att arbeta för Guds rikes utbredande, predika wid basarer och undervisa barn.

Den 10:e december förra året inwigdes i Bombay i närvaro af den engelske vice konungen ett nytt hospital för djur. Djurlifwet anses af hinduerna heligt, emedan menniskan efter böden antages öfwergå till djur.

Fortj.

Redovisning

af till Swenska Missionsförbundet inslutta gåwomedel under juli
och augusti månader 1885.

Utan nypgiftwet ändamål.

Om Sw. Johansson, Djuråtra, koll. i Versås
miss.-hus 19 fr. Om G. Wilander, Borlänge,
insaml. på ett möte i Långshyttan den 21 och
22 juni 21: 10, förut insaml. 4: 90, af C. E.
L. 80 öre; ja 26: 80. Om A. Ericsson, Fin-
hult, fr. Grythyttededs nödhjelpsfören. 10 fr.,
fr. Badernäs krets 10 fr.; ja 20 fr. Af U.
P., Dölsjöfjord, ett löfte åt Herren 10 fr. Om
D. Lagerblad koll. wid ett missionsmöte i
Karlskamm 50 fr. Om E. M. Lård, Krist-
dala, Brynesten, fr. Länmedals miss.-fören.
30 fr. Om Swensson & Pettersson fr. Jön-
köpings stads miss.-fören. 50 fr. Om C. Pet-
tersson, Sefle, insaml. midssommarafon wid
en kaffeest i Punjebol 11: 89. Af A. G.
Törnqvist, Enstede, 10 fr. Om A. Wennsten
fr. Karlstads miss.-fören. 40 fr. Om E. J.
Ekman, Kristineh., koll. i Kolbäck 6: 85, af
Emma Raismann, Westeras, 5 fr., gm E. Ol-
sson fr. Larsbo förs. i Söderbärke 30 fr.;
ett löfte Herranom 5 fr., af onämnd fr. Kine-
stulle 3 fr., gm J. Nilsson koll. fr. Näs'
miss.-fören. 19: 10, fr. Granhults krets i Rams-
bergs kristna församl. 10 fr., gm E. Larsson
fr. Norra Fogelås miss.-wänner 10 fr.; ja
88: 95. Om E. Voberg fr. Mönsterås 50 fr.,
Flijeryds miss.-fören. 15 fr.; ja 65 fr. Om
E. Westling, Norrtelge, fr. Jönd.-skolan i Malsta
7 fr., fr. miss.-möte i Malsta 8 fr.; ja 15 fr.
Om A. Björntander fr. Sundswalls brödra-
fören. 100 fr., gm Gustafsson fr. Åsta och Åkingsta
miss.-fören. 50 fr.; ja 150 fr. Om J. Lindholm,
Bofors, koll. wid dist.-möte i Glaswa d. 12
juli 10: 64, fr. Guds församl. i Wärow d. 19
juli 15 fr., koll. d. 26 juli i Töcksmark
15 fr., d:o d. 28 juli i Österwallskog 12: 11,
d:o d. 2 aug. i Fjernskog 12 fr.; ja 64: 75.
Om D. Olsson, Långsjön, Born, fr. missionsw:
derst. 20 fr. Om N. Månsson, Maglehult,
koll. wid miss.-möte i Wallby d. 7 och 8 juli
65 fr., öfwerstott å resp 2: 60, fulln. 40 öre;
ja 68 fr. Om G. Ericson af Anna Carlsson,
Wätö, 3: 25. Om D. Johansson, Wireda, fr.

Leferysds friförsaml. 25 fr. Om E. G. Pet-
tersson koll. i Kärrgrufwan 12 fr. Om L.
W. Nordqvist, Wals, fr. Berlinge systerförsaml.
10 fr. Om E. J. Ekman, Kristineh., koll. i
Boda 31 fr., d:o i Sundswall wid Missions-
förb:s andra qvsmöte 228: 05, behålln. på
ångbåtsresan till Wifsta Warg 10 fr.; ja 269: 05.
Om E. Tassin koll. i Österfjord d. 20 aug.
53: 50. Om E. J. Ellström, Edane, af onämnd
i B.-g 10 fr. Om E. A. Berg fr. Ramnäs
ynglingafören. 75 fr. Om A. Olsson, Arnebo,
fr. Wester Wifsta sockens södra distrikt 82 fr.
Om P. Waldenström, Gesele, af miss.-w:
i Amerika 363: 51.

För yttre missionen.

Om A. P. Edberg, Ås, fr. Edsjele kristna miss.-
fören. 100 fr. Om S. G. Ljungert koll. i Tolsta
skolhus 10 fr. Om N. P. Sjöberg fr. Arbrå
friförsaml. 75 fr. Om P. Lundgren, Westland,
koll. 7: 20. Om E. A. Carlsson fr. Wörlunda
och Tweta miss.-fören. 50 fr. Om J. E. G.
Lundqvist, Leufsta bruk, fr. D. Wifstas miss.-fören.
koll. i miss.-huset 50 fr. Af R. A. Jansson,
Rådmanby, Rådmanö, 30 fr. Om D. La-
gerblad, Karlskamm, ett löfte Herranom 10
fr. Om J. Olsson, Wänewik, fr. Påstallawits
jungfrufören. 50 fr. Om J. E. Carlsson af
ynglingar i Mönsterås, en del af behålln. af
en ångbåtsresa, 25 fr. Om D. Börjeson,
Kästebada, Arjeng, fr. Silbodals miss.-fören.
25 fr. Om Fr. Risberg, Hernösand, gm Ed-
lund, insaml. i Garwik, Nora, d. 3 april 4: 66,
ur en sparba i Hernösand 7: 60, gm Nylander
koll. i Eden, Helgum, d. 6 maj 6 fr.; ja 18: 26.
Om L. Johansson, Kalmar, för twänne jålda
brönringar 11 fr., koll. 25 fr.; ja 36 fr. Fr.
Jggesunds brödrasfören. 30 fr. Om J. Lind-
berg, Sälljö, Ljunga, af onämnd 100 fr. Af
H. W. Munttorp, ett löfte åt Herren 13 fr.
Om Carl Rodig, Hernösand, testamenten af
Anna Brundin 250 fr. Om E. D. Koch koll.
fr. Vindöpingss miss.-fören. 18 fr. Om E. Jo-
hansson fr. Falu miss.-fören. 132: 35. Om
J. D. Lindbom, Wilhelmina, Västjele af Da-

niel Johansson, Heliggjell, 2 kr., insaml. d. 28 juni wid misf.-möte i Nästanjöö 15 kr., d:o i Skansholm d. 19 juli 13 kr.; s:a 30 kr. Om E. J. Ekman, Kristineh., af Hallsbergs misf.-fören. 20 kr., ett löfte Herranom till biblar åt hednab. 10 kr., fr. Kristinehamns misf.-fören. 80 kr., af Gustaf Karlsson fr. Stockholm 5 kr., gm J. Johansson fr. Bro misf.-fören. 10 kr., gm S. Lager fr. en misf.-fören. i Stockaryd 15 kr., gm C. E. Frykman fr. Gullspångs misf.-fören. 10 kr., af C. P. Ekblad, Långjerud, 25 kr., onäm d. 5 kr., gm J. Nilsson af Gust. Andersson, Mellgården, 5 kr., gm d:o af afl. Nils Gustaf 10 kr., koll. i Pjungevud 11: 72, gm M. Hansen koll. i Kristiania 7: 90, gm d:o koll. i Naa i Hardanger, Bergens stift, 18: 85, af Karl Kristoff Aronsson, Gransbyn, 15 kr., gm L. Eklund, insaml. wid misf.-bön i Skuttkär 20 kr., gm M. R. Sjöblom fr. wr wid Köpmanholm, Furujund, 40 kr., gm A. Dalroth fr. Blybergs sjsfören. 37: 13, gm L. J. Franzen wid misf.-möte i Haraldsjön 11: 02, gm d:o wid d:o i Malingbo 18 kr., gm d:o wid d:o i Hultet 22: 57; s:a 397: 19. Om J. R. Carlsson koll. wid Gustafsbergs misf.-möte d. 12 juli 26 kr. Om Sm. Johansson, Bersås, koll. wid Djursjöta hellsobrunn d. å 60 kr. Om E. Rosen fr. Söderhamns Ev. Lut. misf.-fören. 85 kr., Söderala d:o 10 kr., af G. Arner, Söderhamn, 10 kr., P. J. Sundgren, Trönö, 5 kr.; s:a 110 kr. Om L. Lindgren koll. i Ringbo misf.-hus d. 28 juni 15: 27, en d:o d. 3 aug. 7: 95, sjslln. 1: 78; s:a 25 kr. Af G. Ekström, Wiby, Mantorp, 15 kr. Om N. Månsson, Maglehult, fr. arb.-fören. i Olsång inom Österhärads misf.-fören., Wallby, 7 kr. Om J. Brodin koll.-medel fr. Alan 16: 07. Af onäm d. B. Wåla, 5 kr. Om P. J. Wetterberg, Odenswi, Sör, Slyta, Lund, ur P. J. W—gs spar:ba 5 kr., gm Unger af G. D—n, Skinfatteberg, 5 kr.; s:a 10 kr. Om W. Westerland, Håwervä, Tulta, fr. wr i Westernäs 20 kr. Om J. D. Lindbom, Wilhelmina, insaml. wid misf.-möte i Magawik d. 2 aug. 12 kr. Om A. Rosswall fr. Estelhem, insaml. wid bönest. 20 kr. Om Aug. Lindgren koll. i Petersburg d. 9 aug. 20 rubel = 36 kr. Om C. J. Ekström, Edane, ur Annas i Smådal spar:ba 1: 30, gm J. Ståhl insaml. i Brunstog d. 9 och 10 juli 41: 82; s:a 43: 12. Om C. G. Eriksson koll. i Wedholms misf.-hus pingsten 1885, 5 kr. Om A. Hammar, Österberg, af J. Renström, Storvik, ett löfte åt Herren 5 kr. Om J. Dahlin, Dahlin, fr. Lekvattnet 4 kr., koll. i Gråsmarf 16 kr.; s:a 20 kr.

För missionen i Kongo.

Om D. Frank koll. i Österjunds misf.-hus 30 kr. Om C. H. Bergquist fr. Östhammars jungfru.-fören. 15 kr. Om C. J. Dahlborg, Torsåker, koll. wid misf.-mötet i Barshyttan sönd. d. 28 juni 32: 10. Ur fru Hagbergs i

Upsala spar:ba 7 kr. Om J. Forslund koll. wid Hudikswalls brödra.-förenings möte d. 28 juni 50 kr., af J. Fj—rg 13 kr.; s:a 63 kr. Om Nath. Johansson, Göteborg, fr. Westfustens misf.-fören. 386: 77. Om C. A—g, Enbata, fr. misf.-wr i Gustafs 35: 05. Af J. J. Eriksson, Tjäll, 1 kr. Om A. Eriksson, Högåsen, fr. Arwifa misf.-fören. 54 kr. Om A. Hansson, Wälö, fr. Annö-Rosfätra sjsfören. 10 kr. Om G. Andersson, Silbodol, Arjeng, koll. å Lennartsfors d. 24 juni 20: 50. Om D. Engwall, Granbergssdal, fr. Tivedstorpis frisl. fören. 75 kr., Vaggetorpis d:o 25 kr.; s:a 100 kr. Af G. Holstenjon Herrens tionde 42 kr., H. W., d:o, 5 kr.; s:a 47 kr. Om C. E. Lundström fr. Hagges tiobresfören. 9 kr., af D. ett löfte Herren 4 kr., ur en spar:ba 5 kr.; s:a 18 kr. Af Berg, Tranås, 50 kr. Af G. S. 10 kr. Af L. L. 10 kr. Om D. Eriksson, Hannäs, fr. Kihls misf.-församl. koll. derst. 20 kr. Om D. Frank, Österjund, koll. wid ett möte i Hjerpen d. 12 juli 16 kr. Om D. Nilsson, Loos, insaml. wid en bönestund i Björkberg 5 kr., d:o i Sandjöö 2 kr.; s:a 7 kr. Om A. J. Bergh koll. wid Landsstrona misf.-fören:s årsmöte 45: 50, sjslln. 4: 50; s:a 50 kr. Om P. Eriksson, Tobo, fr. Tierps östra kristna försj., insaml. å ett möte d. 5 juli 10 kr. Om Fr. Nisberg, Hernösand, af wänner i Sprängsviken, Gudmundrå, 16: 50. Fr. Fryteruds friförsaml. 17: 15. Om A. Johansson, W. Näset, Reijmyre, fr. sjsfören. i Twardorp 20 kr. Om C. Westling, Korrtelje, koll. wid missionsmöte i Söderby 25 kr., gm P. Söderman d:o, d:o i Tjockö 36: 15, gm C. E. Carlsson, Nöb, 26 kr.; s:a 87: 15. Om L. Öbransson fr. Gvle misf.-fören. 700 kr. Om D. Larsson, Regna, insaml. d. 24 juni wid misf.-möte i Björkö misf.-hus 40 kr., d:o i Kulleboda skolhus 5 kr.; s:a 45 kr. Om A. G. Hane, Wälåsen, fr. Sibbo fembresfören. 30 kr. Om Göteborgs Wedtblad fr. Bergjums misf.-fören. 60 kr. Om L. W. A. Edlund, Hernösand, insaml. i Sollested wid misf.-möte d. 18, 19 juli 25 kr., af Lisa Hagblom, Hernösand, 5 kr., C. Berglund, Lungvik, 10 kr.; s:a 40 kr. Om Holmgren, Stockholm, fr. Lindes misf.-fören. 75 kr., af J. E. Lindholm, Gransjöland, 10 kr.; s:a 85 kr. Om J. Forsberg, Erikslund, fr. wr i Viden, Medelpad, 15 kr. Af Lovisa Asplund tionde 10 kr. Om C. J. Ekman, Kristineh., af C. P—n, Tr—n, 10 kr., Sjöquist, Kristineh., 5 kr., Lars Persson, Norra Råda, 5 kr., onäm d. 10 kr., d:o 50 kr., d:o 30 kr., fr. Kristinehamns misf.-fören. 20 kr., gm Sophie Ekman fr. sönd.-skolb. i Ulricehamn 10 kr., gm E. Hansson fr. misf.-wänner i Tyngsjö 10 kr., gm R. M. Mattsson fr. en syster i Herren ett löfte Herranom 5 kr., fr. Kristinehamns misf.-fören. 40 kr.; s:a 195 kr. Om J. Ottofon fr. Enåfers misf.-församl. 40: 12. Om C. Johansson, Nya gäteriet, fr. Falu misf.-fören. 50 kr. Om Göteborgs Wedtblads kontor fr. Björkö

miss.-fören. i Bohuslän 30: 75. Om Johanna Johansson till inköp och underhåll af en gosje af breskfören. i Mörrum 50 fr., sönd.-skolans arb.-fören. i d:o 50 fr. s:a 100 fr. Om Joh. Lindholm, Bofors, infaml. d. 7 juli i Korberg 8 fr., d. 23 juli fr. Guds församl. i Holmedal 10 fr., d. 2 aug. fr. Skillingmark 1 fr.; s:a 19 fr. Om N. Månsson, Maglehult, af Per Swensson, Silleberga, 10 fr. Om L. Frensdin fr. s:fören. i Fornaboda 20 fr. Om K. M. Andersson, Backgården, fr. Bjursås miss.-fören. 25 fr. Af fru Molin ett löfte åt Gud 5 fr. Om E. M. Lind af onämnd, Grafwa, 5 fr. Om G. Swensson, Engelbäck, Skåre, wid en kaffefest i Botorp 9 fr., af sönd.-skolb. i Rudsberg 4 fr.; s:a 13 fr. Om L. W. Nordqwist, Walö, fr. Berkinge systerförsaml. 20 fr. Om L. P. Petersson koll. i Avesta miss.-hus d. 16 aug. 30 fr., af onämnd 5 fr.; s:a 35 fr. Af Aug. Andersson, Mönsterås, ett löfte Herren 5 fr. Om A. Johansson, Jdenor, Wij, behålln. af en tefest i Sunds bönhus d. 8 aug. 47: 18, af J. Persson i Berge 5 fr., onämnd 1 fr., en liten gosje 34 öre; s:a 53: 52.

För missionskolorna i Kristinehamn och Wäskölfs samt inländskt missionsverksamhet.

Om E. Modig, Hernösand, testamente af Anna Brundin 250 fr. Om D. J. Wredberg, Ånå, öfverflott å respennigar 31: 06. Om L. W. Nordqwist, Walö, till skolan i Kihnu fr. Berkinge systerförsaml. 10 fr.

För judemissionen.

Af J. J. Eriksson, Tjäll, 1 fr. Om Carlsson, Lybde, af onämnd 20 fr. Af G. W., Munt-

torp, ett löfte Herren 12 fr. Om P. J. Wetterberg, Denswi, Sör, Slyta, Lund, ur R. W—gs sparb:a 5 fr. Om A. Johansson, Jdenor, Wij, af onämnd 1: 50.

För missionen i Lappland.

Af Sophie Garberg, Waxholm, 5 fr. Om E. J. Ekman, Kristineh., af E. P. Etblad, Långjerud, 10 fr., onämnd 50 fr.; s:a 60 fr. Om K. M. Andersson, Backgården, fr. Bjursås miss.-fören. 15 fr.

För missionen i Finland.

Om Fr. Nisberg, Hernösand, af D. J. W., Wite, Stigjö 10 fr.

För missionen i Nykland.

Om J. Larsson, Stockholm, fr. onämnd i Bräntorp 20 fr. Om E. J. Ekman, Kristineh., af Alfr. Grenman, Hovianna, Finland, 5 f. m. = 3: 60. Om E. Bergsten, Laggaretorp Wretstorp, halfwa koll. m. m. wid ett miss.-möte i Wiby miss.-fören. 10 fr. Om E. M. Lind koll. i Fogelvik 6: 56, d:o i Björnö 10: 35; s:a 16: 91. Om L. W. Nordqwist, Walö, fr. Berkinge systerförsaml. 10 fr. Om A. Johansson, Jdenor, Wij, infaml. wid Mathias Erssons bröllop 3: 60.

För sjomänsmissionen.

Af Sophie Garberg, Waxholm, 5 fr. Af E. A. Eriksson, Rådmansö, 10 fr.

In natura.

Om J. R. Carlsson i koll. wid Gustafsbergs miss.-möte 1 guldring.